

Короткий гайд по Магічній Японії

1) Трохи про життя-буття чарівника

Чарівники всі поголовно іменуються *ітако*. Ітако завжди ховає своє обличчя за *розмальованою маскою* та носить солом'яний плащ - *міно*. Якщо чарівник без маски та плаща - це звичайна людина, що підкоряється загальним законам і не має права застосовувати магію. Будь-хто, одягнений в відповідний одяг - чарівник (і чи потрібно казати, що долі тих, хто намагався змахлювати не позаздриш?). Неважливо, хто під маскою - чоловік, жінка, старий чи молодий - перед ітако з повагою схиляються всі.

Людина може здогадуватись, що хлопчина, що наливає вино на бенкеті даймьо насправді займає іншу посаду, але ніколи не скаже цього вголос. Немає окремої посади "чарівник при управлінні поліції" - цією людиною може виявитись будь-то (і, насправді, ні один з жителів островів не буде намагатись шукати - хто ж це).

І, перш за все, хочеться сказати вам ось що - Японія чарівників і Японія магглів - це не дві різні країни, як у всьому іншому світі. Насправді - вони єдиний соціум.

Невимовненько: ні, на грі вам не потрібні плащі чи маску (ну тобто маски за бажанням можуть бути) - серед своїх чарівники цих правил не дотримуються, а Махутокоро чи не єдине місце, де всі свої.

2) Як все починалось?

Давним-давно зібралось якась кількість видатних чарівників всіх островів, що записали свої імена в список. Зачарували його - зафіксували, висікли на камені. Ці сім'ї взяли на себе зобов'язання навчати своїх нащадків, що володіють магією.

Але подібно схема працювала не дуже довго - адже ж магічний дар передається не тільки від батьків-чарівників, у сім'ї звичайних людей теж може народитись людина зі здібностями.

Також це спричинило такий собі прецедент - якщо донька рибака може подолати йокая, що повадився до їх села, то в чому особливість родів *ітако*?

Це вимагало якоїсь зміни системи, розширення списку, висіченого на камені, але проблему вибрали вирішувати менш гуманно.

Тобто всі, чиї прізвища не записані в зачарованому списку - повинні померти. І це обов'язок кожного чарівника вбити того, кого немає в списку. Було лише кілька способів залишитися в живих, якщо ти не народився у сім'ї з чарівного списку:

- вмовити когось із тих, чиє прізвище внесене в список, взяти тебе до свого дому, щоб тебе прийняли в сім'ю і дали прізвище (з якоюсь приставкою або умовою);
- потрапити в храм, що міг надати своїм служникам подібний захист (і храмові ім'я, так).

Це тривало до епохи Едо, поки військові конфлікти не почали вимагати більше ресурсів, в тому числі і магічних. Реальність стала більш схожою на європейську - чарівників стали шукати, навчати, вони стали спілкуватися один з одним, але більше в форматі школи вихідного дня.

3) Що там зі Статутом про Секретність? (і, спойлер, реформами Мейдзі)

Коли весь магічний світ прийняв Статус про Секретність - Японія відмовилася його підписувати, вийшла з МКМ і не перебувала в якихось організаціях, які об'єднували магічні країни. Внутрішні зв'язки всередині країни були ціннішими, ніж зовнішні;

необхідність насильно відірватись від немагічної частини Японії однозначно руйнувала всі підвалини існування чарівників. І вони вибрали ізоляцію.

До епохи Мейдзі Магічна Японія перебувала в майже повній ізоляції від інших країн, якийсь обмін та комунікація були - але зовсім мінімальні.

В кінці 19 століття (дипломати подекуять, що у всьому винен якийсь німець) Магічну Японію стали активно умовляти повернутися в МКМ і приєднається до ініціатив протистояння загрозам магічному світові. Тоді ж почався процес вестернізації немагічної Японії. Логічно, що в таких умовах все ще залишатися в повній ізоляції було практично неможливо.

Однак в Магічній Японії все ще рухається за традиціями, все ще відбувається так, як відбувалося купу років до цього. Рішення, яке було прийнято це - "не можеш скасувати - очолюй". Тобто реформи назріли, активно відбуваються в немагічному світі, так що рано чи пізно торкнутися і магічного - а значить треба їх очолити, в тому числі - зберігши неповторні традиції. Тобто ми удаємо, що щось міняємо. Насправді у нас змінюється тільки форма, а не суть. І суть повинна залишитися такою ж, якою була за діда прадіда. Тому нам треба підготувати нове покоління наставників, яке буде вчити всіх у тисячолітній традиції - а не ось це паличкою махати.

4) А що таке - це ваше Махутокоро?

Цей храм знань був створений занадто давно, щоб навіть рахувати. Але якщо вже така потреба виникає - то відлік варто вести від ранніх років епохи Ямато. Спочатку це було місце зустрічі двох сімей чарівників - Мінамото і Фудзівара. Члени сімей ділились досвідом, змагались кожен своєю неперевершеністю та майстерністю, зустрічали людей, що ставали їх ворогами до скону, або ж знаходили справжню любов. Також, тільки в цьому місці могли відбуватись магічні двобої між вірними слугами правительки держави.

З часом сімей, що брали участь у зустрічі, стало більше, зустрічі стали проходити частіше; до того ж саме в цьому місці знаходився (і знаходиться дотепер) той самий камінь, на якому перераховані всі чарівні роди Японії. Тож поступово там було зведено ряд будівель і "Махутокоро" стало важливим топонімом в житті кожного чарівника. Під час сьогунату Камакура в цьому місці була заснована школа. Кожен достатньо талановитий та амбітний нащадок однієї з благородних родин, що здобув неабиякі магічні знання та підтвердив свої вміння, міг провести від одного до п'яти років, отримуючи мудрість найвидатніших чарівників сьогунату. Інколи роди або ж храми могли відправляти туди також тих, хто був прийнятий до сім'ї, і відповідав тим же критеріям, що і кровні нащадки. Це тривало протягом достатньо довгого періоду, протягом всієї епохи Едо аж до періоду початку Бакумацу.

"Відкриття" магглівської Японії світу не могло не вплинути на Магічну Японію (вони пов'язані дуже-дуже міцно). Бажання служити державі та Імператору стало важливішим за походження та рекомендації сімей.

Якщо ти дійсно прагнеш, пліч-о-пліч з людиною без магічних здібностей, що обіймає важливу посаду в магглівському світі, вести свою державу вперед та покласти життя служінню Імперії - доведи це і ти один з обраних. Це не робить інших чарівників менш значущими, це робить твоє життя повним викликів.

Не всі, хто будуть на цій грі, вчилися в Махутокоро. Більшість насправді побачать ці стіни вперше.